

5. maj 2015

Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer
Her

Indkaldelse til samråd vedr. Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xx 2014 om ændring af Landstingslov om ind- og udførsel af varer (FM 2015/85), samt Naalakkersuisuts ændringsforslag hertil.

Lovudvalget indkalder hermed Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer til samråd fredag den 8. maj kl. 14.00-15.00 i Inatsisartut's mødelokale 1.

Lovudvalget har den 26. marts og den 14. april stillet Naalakkersuisut en række spørgsmål som led i behandlingen af FM2015/85. Udvalget har modtaget svar den 1. april og den 17. april. I forlængelse heraf anmoder Lovudvalget Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer om under et samråd at besvare yderligere en række opfølgende spørgsmål:

1. Naalakkersuisut har til andenbehandlingen fremsat et ændringsforslag, som føjer yderligere et element til lovforslaget.

Ændringsforslaget indebærer, at skatteforvaltningen, uden selv at skulle afholde udgifterne hertil, kan stille krav til lokaler og indretning af havne- og lufthavnsanlæg til brug i forbindelse med skatteforvaltningens kontrol med varer, som losses eller lastes, samt med passagerer, som landsættes eller tages ombord. Kravene til indretningen skal være nødvendige for kontrollens udførelse. Eksempelvis kan der gives påbud om, at der stilles et lokale med fornøden indretning til rådighed for undersøgelse af gods eller passagerer, eller om afspærring af områder, hvor der lastes og losses.

Hvis havne eller lufthavne ikke lever op til de nævnte krav, kan skatteforvaltningen nedlægge forbud mod losning og lastning af varer og mod landsætning og ombordtagning af passagerer.

Lovudvalget har bedt Naalakkersuisut om at redegøre for ændringsforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og for det offentlige.

Naalakkersuisut har svaret, at det i udgangspunktet ikke er hensigten med forslaget, at havnene skal stille permanente lokaler til rådighed til kontrolmæssige formål alene. Hensigten er, at der stilles et lokale i umiddelbar nærhed af det sted, hvor gods eller passagerer landsættes, til rådighed på tidspunkter, hvor skatteforvaltningen finder det nødvendigt at gennemføre en kontrol. På øvrige tidspunkter kan lokalerne i almindelighed anvendes til andre formål, som havnen fastlægger.

Naalakkersuisut vurderer derfor, at udgifterne i forbindelse med at stille et lokale til rådighed for kontrolmæssige formål vil være begrænsede.

Er det Naalakkersuisuts vurdering, at også de udgifter, som vil være forbundet med indhegning / afspærring af områder, hvor der lastes og losses, vil være begrænsede?

2. Grønlands Erhverv har i et høringssvar til ændringsforslaget opfordret til en ændring af formuleringen af § 32 a, stk. 1. Bestemmelsen er formuleret således, at skatteforvaltningen kan stille særlige krav til "anlæg og indretning" af havne og lufthavne. Grønlands Erhverv finder, at det af bestemmelsens ordlyd bør fremgå, at skatteforvaltningen kun kan stille krav vedrørende indretningen af de lokaler på havne og i lufthavne, som skatteforvaltningen skal bruge til sine kontroller.

Lovudvalget konstaterer, at Naalakkersuisut ikke har imødekommet opfordringen for så vidt angår formuleringen af § 32 a, stk. 1, men at følgende fremgår af lovbemærkningerne:

Kravene vedrører krav til lokaler og indretninger som er nødvendige for kontrollens udførelse, og må ikke omfatte mere end, hvad der kan kræves til opfyldelse af kontrollens formål. Det præciseres i den sammenhæng, at skatteforvaltningen alene kan give påbud om, at de fysiske rammer giver mulighed for, at skatteforvaltningen kan gennemføre en optimal kontrol ved- eller i umiddelbar nærhed af det sted, hvor gods eller passagerer landsættes eller tages ombord. Skatteforvaltningen har ikke indflydelse på, hvorledes aktiviteter eller bygninger på havnen eller i lufthavnen i øvrigt anlægges eller indrettes.

Stik 1-3 i § 32 a lyder således:

§ 32 a. Skatteforvaltningen er berettiget til uden udgift for denne, at stille særlige krav til anlæg og indretning af havne og lufthavne, hvor varer losses eller lastes, eller hvor passagerer landsættes eller tages ombord.

Stk. 2. Ved oprettelse af passagereruter mellem steder i udlandet og steder indenfor det grønlandske afgiftsområde kan Skatteforvaltningen give påbud om, at der uden udgift for denne stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for eftersyn af passagerer mv.

Stk. 3. Skatteforvaltningen kan give påbud om, at der på steder, hvor varer lastes eller losses, eller hvor passagerer landsættes eller tages ombord, i fornødent omfang og uden udgifter for skatteforvaltningen foretages afspærringer, der ikke må passeres uden skatteforvaltningens tilladelse.

Giver stk. 1 hjemmel til at stille krav, som ikke samtidig er omfattet af stk. 2 eller stk. 3? Vil skatteforvaltningen med andre ord kunne kræve andet af havne og lufthavne, end at der stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for eftersyn af passagerer og at der foretages afspærring af områder, hvor der lastes eller losses?

3. Grønlands Erhverv konstaterer i et høringssvar til ændringsforslaget, at udgifterne i forbindelse med efterlevelse af skatteforvaltningens krav til indretning af lokaler i henhold til forslaget påhviler den pågældende havn eller lufthavn. Grønlands Erhverv finder, at udgifterne bør afholdes af det offentlige. Grønlands Erhverv peger i den forbindelse også på, at infrastrukturen er forskellig i de enkelte havne og lufthavne, og at udgifterne ved efterlevelsen af indretningskrav derfor vil kunne variere betydeligt.

Lovudvalget konstaterer, at Naalakkersuisut ikke har imødekommet opfordringen. Lovudvalget konstaterer endvidere, at Naalakkersuisut har vurderet, at udgifterne i forbindelse med at stille et lokale til rådighed for kontrolmæssige formål vil være begrænsede.

Hvilke bemærkninger har Naalakkersuisut til opfordringen fra Grønlands Erhverv? Vil det være urimeligt at lade skatteforvaltningen selv afholde de udgifter, som er forbundet med gennemførelsen af skatteforvaltningens kontrol?

4. Departementet for Boliger, Byggeri og Infrastruktur har i et høringssvar til ændringsforslaget peget på, at ændringsforslaget hviler på en forudsætning om, at der indføres fuld brugerbetaling i havne og lufthavne, hvilket departementet ikke finder realistisk. Departementet vurderer derfor, at der er stor sandsynlighed for, at udgifter til indretning af havne og lufthavne i overensstemmelse med skatteforvaltningens krav reelt vil skulle dækkes af landskassen.

Hvilke bemærkninger har Naalakkersuisut hertil?

5. De gældende regler (§ 30, stk. 4, i landstingsloven om ind- og udførsel af varer) forpligter personer, som rejser til eller fra Grønland, til at oplyse skatteforvaltningen herom, hvis de medbringer kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover.

Med lovforslaget indføres en tilsvarende pligt for personer og virksomheder m.v., som sender kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover fra Grønland, eller som modtager sådanne forsendelser fra et land uden for Grønland, til at oplyse Skatteforvaltningen herom.

15.000 euro svarer i dag til et beløb på omkring 110.000 kr. Tilsvarende beløbsgrænser er fastsat i hvidvask-lovgivningen.

Formålet med den gældende § 30, stk. 4, og med den foreslåede § 30, stk. 5, er at hindre overførsel af penge, som stammer fra kriminalitet (f.eks. salg af hash) eller som skal anvendes til kriminalitet (f.eks. køb af hash). Et kontantbeløb til en værdi af mere end 100.000 kr., forekommer at være betydeligt mere, end hvad de fleste ville medbringe på en rejse, og udover banker er der vel heller ikke mange, som kan tænkes at ville sende så store kontantbeløb som fragt.

Lovudvalget har på den baggrund spurgt Naalakkersuisut, hvad der er baggrunden for, at man har sat beløbsgrænsen til 15.000 euro, og om en lavere grænse ikke ville udgøre et bedre værn mod kriminalitet.

Naalakkersuisut har svaret, at beløbsgrænsen på 15.000 euro er fastsat i overensstemmelse med den beløbsgrænse på 15.000 euro, som gælder, hvor likvide midler medtages af personer ved indrejse i og udrejse fra Grønland.

Naalakkersuisut kan ikke afvise, at en nedsættelse af beløbsgrænsen vil udgøre et bedre værn mod kriminalitet. Bestemmelsen giver dog mulighed for, at toldmyndigheden kan foretage stikprøvevis kontrol af likvide midler. Ved mistanke om overtrædelse af kriminalloven vil sagen blive overdraget til politiets efterforskning uanset beløbets størrelse.

Hvorledes ville Naalakkersuisut stille sig til et eventuelt ændringsforslag fra Lovudvalget, hvorved beløbsgrænsen i den gældende § 30, stk. 4, såvel som i lovforslagets § 30, stk. 5, nedsættes til f.eks. 8.000 eller 10.000 euro?

6. Naalakkersuisut har oplyst, at Naalakkersuisut agter at fastsætte retningslinjer, som skal sikre, at børn under 15 år ikke kontrolleres ved hjælp af røntgenscanning.

Lovudvalget har spurgt Naalakkersuisut, hvorvidt sådanne retningslinjer vil kunne indebære en utilsigtet risiko for, at narkotikasmuglere fremover kunne fristes til at anvende børn til indsmugling af de narkotiske stoffer.

Det fremgår af Naalakkersuisuts svar, at Naalakkersuisut ikke finder, at den påtænkte aldersgrænse vil give anledning til at anvende børn til indsmugling af narkotiske stoffer. Børn vil ved begrundet mistanke blive udtaget til kontrol i samme omfang som hidtil.

Lovudvalget forstår svaret således, at Naalakkersuisut vurderer, at opdagelsesrisikoen ved indsmugling på et barn vil være omtrent den samme som ved indsmugling på en voksen.

Voksne passagerer vil kun blive scannet, hvis de på grund af konkret mistanke udtages til kontrol – og kun hvis de accepterer scanning. Hvis de ikke accepterer scanning, vil de i stedet blive kontrolleret på "gammeldags maner": De vil blive kropsvisiteret og ved mistanke om forsøg på indsmugling i kroppens hulrum, vil de blive overdraget til politiet med henblik på scanning på et hospital eller toiletbesøg.

Hvis et barn under 15 år udtages til kontrol (hvilket ligesom det er tilfældet for voksne kun kan ske ved konkret mistanke) vil barnet ikke få mulighed for at sige ja til scanning, men vil i stedet blive kontrolleret på "gammeldags maner", ligesom voksne som siger nej til scanning.

Hvis man havde tænkt sig at indføre en ordning, hvor alle voksne skulle scannes, mens alle børn var fritaget for enhver form for kontrol, så ville risikoen for, at hashsmuglere ville bruge børn til indsmuglingen selvfølgelig være stor.

Det forholder sig imidlertid ikke således, at børn fritages for kontrol – kontrollen bliver bare gennemført på en anden måde, nemlig den måde som anvendes for alle passagerer i dag.

Det forholder sig heller ikke således, at alle voksne vil blive scannet. Kun voksne, som er under konkret mistanke, vil blive scannet, og kun hvis de accepterer scanning.

Er denne forståelse korrekt, og har Naalakkersuisut i øvrigt noget at tilføje vedrørende risikoen for at børn anvendes som narkokurerer?

7. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at aldersgrænsen for kontrol i form af kropsscanning ikke, uanset om det ikke måtte være helbredsmæssigt utilrådeligt, bør sættes til et niveau under den kriminelle lavalder.

Hvad er begrundelsen herfor?

Med venlig hilsen

Laura Tàunâjik
Formand for Lovudvalget